

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

V. Confige timore tuo carnes meas, à judicijs enim tuis timui. Ps. 118. v.
120.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

one non quotidianâ tantum sed assiduâ. Porro cuncta ista obtinuit mansuetudine singulari. ut adeo hæc sit virtus, in quâ se maximè conspicuam reddidit non solum in se ipsâ possidendo, sed facillè etiam derivando in alios. tanta fuit vis, quâ pollebat, sedandi animos irâ invicem accensos.

Proinde imaginare tibi eam prospicere, & ad motum manabilis etiam tibi ore proprio. *Eti in mansuetudine serua tuam.* quemadmodum ego idcirco nunc fruor tanta gloria illi honorem secundum suum.

V.

Confige timore tuo carnes meas, à judicijs enim tuis time.
118. V. 120.

Considera mirum fortè videri posse, quòd is, qui jam timet, imò jam diutius timuisse fatetur, timorem à DEO postulet: *Confige timore tuo carnes meas, à judicijs enim tuis time.* Porro mirari defines, si consideres, à DEO non solum petendum esse, quod non habemus, sed id etiam, quod habemus. tantum est quovis momento illud amittendi periculum, nisi DEUS nos in possessione stabiliat. Deinde, quid hoc loco David postulavit? postulavit, ut timor illè, quem habebat in spiritu, etiam redundaret in Carnem. & sic non id postulavit, quod habebat, sed quod non habebat. verum siquidem est, illum habuisse superiorem sui partem bene subjectam DEO, sed non perinde inferiorem, vel, ut melius dicitur, animalem. hæc enim crebram & acrem suscitabat pugnam. unde volebat, ut timor ille Divinus, qui cordi inerat, non in corde persi-

steret, sed summo quodammodo corde transiret ad corpus, ut quasi glacie rigescens redderetur habile ad eos motus rebelles. sunt illi adeo proprii. Hoc est quod ille petere proposuit, et ait: *Confige timore tuo carnes meas.* Conceptionem propriam ita S. Augustinus docet. & dicit, si id possis consequi, timere debes aspirare, & idcirco precari DEUM, ut configat hoc timore sensus tuos: *configuam, configat oculos, configat res, configat te totum eo modo, ne sensus quidem insolens libere tibi creet saltem admodum mobile.* Confixio materialis à corpore ad cor. Spiritualis à corde ad corpus. quo Sancti temporis spiritus id consequuntur, ut etiam crucifixam: *Carnem suam confixerunt.* Gal. 5. v. 24. Addeunt vel jam mortuam vel mortuam

quando id consequuntur? cum prius crucifixerunt Spiritum reddendo illum subiectum DEO. Tu quereris carnem tuam semper inolescere magis, quidni? si nec dum DEUM times, nec Spiritu quidem, sed conscientia sis laxa, audax, arrogans, nec ulli deditus studio profectus tu, quomodo consequeris, ut etiam timeas Carnem, quae semper ultimò deponit carnem? nemo potest fronte sinceramquam DEO dicere: *Confige timore tuas carnes meas*, si ad obtinendum hoc donum cum veritate allegare causam nequeat, quam David allegavit: *à iudicijs enim tuis timui*. non sunt hic gratiae, quae concedantur primò ingredientibus viam Domini.

2. Considera per Judicia Divina in factis literis intelligi mandata Divina. *Si in iudicijs meis non ambulaverint*. Pl. 88. v. 31. *A iudicijs tuis non desinam*. Pl. 118. v. 102. *Sprevisiōnis descendentes à iudicijs tuis*. Pl. 118. v. 108. quo posito, cur David tam ardentibus votis postulavit à DEO, ut obrunderet stimulos carnis infructu? *Confige timore tuo carnes meas*, quia aliàs timebat pravaricationem. *à iudicijs enim tuis timui*, id est, *timui descendere*, hanc vocem equidem subintellexit, sed non expressit, forte quia horrore non reliquit libertatem loquendi. Tu igitur quid ais, qui ad eò tuelle tibi polliceris perseverantiam tam operolam? eam consequi non sperabat Rex David ob bellum illud intestinum, quod experiebatur, & tu credis tam promptè eam à te quasi pu-

R. P. Pauli Segneri *Manna Anima.*

gno concludi? o quantum tibi deberet incurere continuo terrorem Concupiscentia tam effrenis, qualis forte est tua! dum illa viget, semper periclitaris, ne denique succumbas peccato. quodsi contingeret, quid juvaret haecenus contra eam tam animosè dimicasse, vel etiam superasse? sola te coronabit perseverantia. David Gigantem prostravit lapide, quem fundam iactum in fronte defixit. nihilominus nec fundam istam, nec lapidem in templi pariete suspendit. solum ibi suspendit gladium, quamvis ipsius Gigantis esset, quia gladio complevit victoriam truncando caput inimici.

3. Considera per Judicia Divina pariter in Scripturis intelligi illa DEI arcana consilia, quibus ille moderatur Univerfum. *Judicia tua abyssus multa*. Pl. 35. v. 7. Istorum quaedam ad Misericordiam, alia ad Justitiam pertinent. Ad misericordiam pertinent consilia illa impenetrabilia, vi quorum DEUS insequitur peccatorem, etiam cum iste aliquando fugere magis, imò ipsum persequi videtur. *Saule Saule, quid me persequeris?* Act. 9. v. 4. Ad Justitiam verò illa, quibus post primum peccatum eum destituit, & de malo in pejus prolabi sinit. *Ufquequò in luges Saul, cum ego projecerim eum; ne regnet super Israel?* 1. Reg. 16. 1. Hoc loco certè non loquitur Psalmista de ijs Judicijs Divinis, quae ad Misericordiam spectant, nam ista miramur, non timemus. De ijs loquitur, quae ad Justitiam perti-

K k k nent,

nent, & ideo dicit se illa adeo formidare: à *judicijs enim tuis timui*, quamvis, si bene notes, non ait David se timere absolute Judicia Divina, potius dicit se timere de se judiciorum causa. unde non ait: *Judicia enim tua timui*, ut olim nonnulli legebant, sed ait: *à judicijs enim tuis timui*, uti merito legitur. Timebat, ne sensus improvisum faceret insultum, cui si viriliter non resisteret, per occulta DEI judicia sineceret præceptis ire in ruinam. & sanè periculum, in quo tu quoque versaris, prolabendi in quodvis enorme facinus, non imminet tibi à Divinis Judicijs, quia ista nihil mali cuiquam volunt, sed solummodo permittunt: à te ipso tibi imminet, qui tam proclivis es ad peccandum. Verum est: quòd istorum causà Judiciorum majorem in modum te oporteat timere de te ipso, maxime si tibi dominetur sensualitas: quia illorum est proprium permittere etiam in sanctis lapsus sceleratissimos in omni genere, libidinis imprimis, mente considera illos Victorini Eremita, Guarini, Jacobi, Macarij, & cumuleris terrore, nisi quòd istis denique concessa sit gratia resipiscendi, quos verò sunt alij, quibus ea concessa non est? Tu ergo quid agis, quòd non quotidie terrore attonitus dicas DEO: *Confige timore tuo carnes meas: à judicijs enim tuis timui?*

4. Considera per Judicia Divina intelligi denique in sacris paginis illa Judicia tam exacta, quæ formabit DEUS de quolibet nostrum sub vitæ

huius exitum. *Cognoscat Deus judicia facient.* Pl. 9. v. 27. Cognoscit, quàm rigidus iudicium DEUS, nullà relinquendo cogitationem, nullum verbum, nullam etiam minimam, quin discernat deatque, an bonis legibus conatua fuerint. Arque hoc sentit David à DEO, ut sibi deturum timoris Concupiscentiæ adeo ad malum: *Confige timore tuo carnes meas*, quia, cum omnia deinde severitate sint iudicanda, timorè forte declinet in complacencia quam inordinatam, quam pro peccatiã habeat, deinde verò ad Judicis Tribunal agnoscat expressam. *à judicijs enim tuis timui* de quo? de omni cogitatione, omni verbo, & opere quantumvis tenui. *Verebar omnia opera mea, quòd non parceres delinquenti.* Ps. 18. Ubi nunc sunt, quibus tantumosa conscientia, ut placent se omni suggestioni quantamvis illico dedisse repulsam, & repulsi quidem integram? Istis præcipue alijs expediat meditari severitatem Divinorum, de quibus loquitur de iudiciorum, ut talem deponat conscientiam, nimis profecto illa innoxiam. Venenum mortem affert corpori non potest, donec ad cor penetret: quod certissimum est: sic prava suggestio inferre animam mortem potest, donec peringat ad sensum, quem à voluntate corporis quid porrò? sicut venenum corpori penetrat in ijs animalibus, quæ

hæc sunt venæ, quam quibus strictæ; suggestio citius consequitur conscientiam in ijs hominibus, quibus est conscientia, quam dicimus laxam. Vera securitas non est à præsumptione, sed à timore. ad hunc verò in proposito nostro procurandum nihil est efficacius, quam crebè cogitare rigidissima DEI Judicia, quæ nos in morte expectant. Ista quisquis semper præ oculis habuerit, non solum facillimè declinabit malum tempore tentationis, sed etiam bonum efficiet. *Custodia vitæ Domini*, quod est facere bonum, *nec impie gessi à DEO meo*, quod est declinare malum, *quoniam* (ecce rationem) *quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo*. Pf. 17. v. 22.

Considera, quamcumque sæpe tibi ubi audieris, ardore summo postulandum à DEO istam carnis subjectionem tam necessariam: *Constringe timore tuo carnes meas*, hinc tamen inueniendum, non etiam tuâ opus esse cooperatione, quantâ potes, maximâ ad eam obtinendam, quali

rota sit à DEO. Tota venit à DEO, ita est, sed non totaliter, ut loquimur. debet etiam venire à te. numquid dicere soles quotidie DEO, ut tibi de pane prospiciat quotidiano. *Panem nostrum quotidianum da nobis hodie*. & tamen ex parte tuâ non omittis seminare & metere, omniâque adhibere media, quæ ad eum parandum requiruntur. Sic ergo quotidie dicendum DEO, ut timore suo configat carnes tuas rebelles: *Constringe timore tuo carnes meas*. & simul agendum, quantum potes, ut eas ipse configas. Hujus rei documentum dedit David Rex, qui sacram istam confixionem non ita permisit DEO, ut non etiam ipse manum operi admoveret, affligeretque corpus nunc vigilijs, quas ait à se anticipatas: *Anticipaverunt vigilijs oculi mei*. Pf. 76. v. 5. nunc cilicis, nunc cinere, & jejunijs, nunc alijs austeritatibus tam prolixis, ut aham ipsi faciem inducerent: *Caro mea immutata est propter oleum*. Pf. 108. v. 24.

VI.

Etsi sto ad ostium & pulso. Si quis audierit vocem meam, & aperuerit mihi januam, intrabo ad illum, & cenabo cum illo, & ipse mecum. Apoc. 3. v. 20.

Considera, quæ sit illa persona grandis, quæ ait: *Etsi sto. Rex est gloria*. & iste quid demum agit? *Sto ad ostium peccatoris*. Peccatoris, inquam; nam si venisset ad repen-

riendum Iustam, non ad ostium, sed intus staret in penetralibus. nōne autē res ista admiratione dignissima? ubi quæso invenitur Principum aliquis, qui veniat non vocatus ad domum

Kkk 2 ho